

Зміст

Передмова	7
Передмова	11
Вступ.....	13
Від колиски до Христа	15
Від служіння до одруження	29
Нове розуміння Завіту	45
Завіт як сім'я	67
Скотт у пошуках церкви	87
Скотт стає католиком	121
Напруження у міжконфесійному подружжі	135
Романтичне возз'єднання	161
Життя католицького подружжя	217
Висновки.....	231

Передмова

Одна з найпрекрасніших і найяскравіших зірок на небосхилі надії в наші часи зневіри – ця пара, Скотт і Кімберлі Хан, та історія їхнього життя й навернення. Це одна з численних історій, які несподівано виникають в усій американській Церкві, як весняні квіти крізь сніговий покрив.

Усі ці історії навернення є різними – як сніжинки, як відбитки пальців. Але всі вони драматичні. Єдина історія, яка може бути ще драматичнішою за історію навернення до Христової Церкви, – це історія навернення до самого Христа. Але ці обидві драми – становлення християнином і становлення католиком – є двома кроками одного й того самого процесу та напряду, як народження і зростання. Ця книжка є прекрасною ілюстрацією цієї правди.

Через те, що справжньою драмою є пошук людиною Бога і Богом людини, усі історії навернення варті уваги. Але не всі будуть приковувати вашу увагу і захоплювати, наче повноводна ріка, як у випадку з цією історією. Мені видається, що на те існують чотири причини.

По-перше, автори є розумні, чітко висловлюють і точно обґрунтовують свої думки. Мені б не хотілося бути в ролі антикатолика в дебатах із ними двома!

По-друге, вони пристрасно закохані в правду і чесність. Вони не здатні розповідати небилиці.

По-третє, вони пишуть просто і чітко, з любов'ю, благодаттю, дотепністю, ентузіазмом та радістю.

По-четверте, вони приємні й чудові люди, які діляться собою і тим скарбом, який вони віднайшли. Коли ви познайомитеся з ними на сторінках цієї книги, то зустрінетесь із тією невиразною якістю, яку все ж можна відчутити – євреї називали це «emeth» – щось, чому можна довіряти. Коли ви торкнетесь їх, ви пізнаєте, що торкаєтесь правди.

Існують також і релігійні причини, чому ця книжка є сильною.

Одна з них – очевидна любов до Христа.

Друге – це любов до Писання і знання його. Я не знаю жодних інших католиків у світі, які б настільки знали Біблію і користувалися нею.

Третє, це їхня хрестоподібна комбінація традиційного біблійного і католицького ортодоксального з сучасним персоналізмом і чутливістю. Ця подвійна любов і є тим першочерговим секретом великих учителів.

Врешті, існує їхній теологічний фокус на сім'ї – як біологічній, так і духовній – Церква як сім'я. Ця доктрина, як і кожна краплина церковної мудрості, стає чіткою особливо тоді, коли виникає загроза ересі, яка б її заперечувала. Сьогодні вся ця фундаментальна основа всієї людської і божественної спільноти зазнає нападів і здається, що помирає на наших очах. Ось тут ми маємо двох воїнів в армії святого архангела Михаїла, які відбивають контратаки кня-

зя цього світу. Божі воїни отримують перемогу, а церковне море мудрості переллється в потік, який омие нашу землю від скверни. Скотт і Кімберлі є тими першими хвилями припливу, що очищує.

Серед американських католиків немає популярніших аудіозаписів, ніж записи сім'ї Ханів. Тепер ми маємо повний варіант їхньої розповіді. Тож нехай ця книга знайде свого читача і задовольнить його духовну спрагу.

Пітер Кріфт.

1

Від колиски до Христа

Скотт:

Я був наймолодшим із трьох дітей, що народилися в сім'ї Моллі Луї та Фреда Хана. Охрещений пресвітеріанцем, я виховувався і зростав у формальній протестантській родині. Церква і релігія відігравали незначну роль у житті нашої сім'ї. І то лише через соціальні причини, а не завдяки глибоким переконанням.

Пригадую останній раз, коли ми відвідували нашу церкву. Священнослужитель піддавав сумнівам народження Ісуса Дівою і Його тілесне воскресіння. У середині проповіді я піднявся й вийшов. Пригадую, як мені думалося: «Я не впевнений у що я вірю, але принаймні я достатньо чесний, щоб піднятися і вийти, коли нападають на ті переконання, яких мене мають навчати». Мене цікавило, чому цей чоловік не покидає свого служіння у пресвітеріанській церкві і не йде

туди, куди веде його віра. Тоді я не знав, що був очевидцем провісництва свого майбутнього.

Що я не робив, було воно правильним чи ні, – усе виконував із ентузіазмом. Типовий підліток, що втратив інтерес до церкви і почав дуже цікавитися світом. Як наслідок швидко потрапив у величезну халепу. З ярликом правопорушника я повинен був постати перед судом. Мене засудили до однорічного арешту за кількома звинуваченнями, однак мені вдалося уникнути засуду і я отримав тільки шість місяців умовного покарання. На відміну від мого найкращого друга Дейва, я боявся того, до чого це все могло призвести. Я знав, треба щось змінювати. Моє життя стрімголов летіло в безодню, і я втратив контроль над ним.

Я помітив, що Дейвові було байдуже. Я знав про те, що він був католиком. Та коли він вихвалявся, що обманув священника в сповіді, я подумав, що краще було б мені цього не чути. Говорити про лицемірство! Я лише спромігся сказати: «Дейве, я справді радий, що ніколи не визнаватиму своїх гріхів перед священником». Як мало я знав!

Першого року мого навчання у старших класах Господь подарував мені товариша, на той час студента університету на ім'я Джек. Він був лідером «Молодіжного життя» – міжконфесійного служіння, заснованого для проповідування Євангелія серед правопорушників та таких нецерковлених дітей, як я і мої друзі. Джек став моїм хорошим другом і наші стосунки важили для мене чимало. Він проводив із нами